

Sygn. akt II CSK 604/08

**WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 3 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa S. W.
przeciwko C. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – R. K.
o stwierdzenie nieważności uchwał zgromadzenia wspólników,
po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 3 kwietnia 2009 r.,
skargi kasacyjnej interwenienta ubocznego
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 10 czerwca 2008 r.,

**oddala skargę kasacyjną, zasądza od R. K. na rzecz powoda
kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 10 czerwca 2008 r. oddalił apelację interwenienta ubocznego po stronie pozwanej R. K. od wyroku Sądu Okręgowego w Ł., którym ten Sąd stwierdził nieważność ośmiu uchwał zgromadzenia wspólników pozwanej Spółki z o.o. „C.” z dnia 29 września 2005 r., m.in. o odwołaniu prezesa jednoosobowego zarządu pozwanej S. W. z jego funkcji w spółce, powołaniu na nią innej osoby oraz o odmowie udzielenia prezesowi absolutorium.

Sąd ustalił, że powód S. W., do którego należało 50% udziałów, zwołał doroczne zgromadzenie wspólników spółki na dzień 29 września 2005 r. Drugi wspólnik, mający także 50%, R. K. został o terminie zgromadzenia prawidłowo zawiadomiony. Wobec zablokowania wejścia do lokalu spółki przez ochroniarzy wynajętych przez R. K. powód podjął decyzję o przesunięciu terminu zgromadzenia na dzień 20 października 2005 r. Zawiadomienie o tym zostało niezwłocznie doręczone przez Pocztex R. K., który uznał, że zarząd nie ma kompetencji do odwołania zgromadzenia. Z pełnomocnikiem oraz notariuszem i jego asesorem udał się do lokalu spółki. Wejście do niego uniemożliwiały trzy ekipy ochroniarzy zaangażowane przez R. K., S.a W. oraz przez właściciela budynku, który wynajmował lokal spółce. W tej sytuacji udał się do innego lokalu w tym budynku (restauracji) i tam podjął jako zgromadzenie zaskarżone uchwały.

Sąd uznał, że powód działając jako jednoosobowy zarząd spółki skutecznie przesunął termin zgromadzenia wspólników na dzień 20 października 2005 r., a zatem z tej już tylko przyczyny z naruszeniem przepisów ustawowych podjęto zaskarżone uchwały.

Skarga kasacyjna interwenienta ubocznego od wyroku Sądu Apelacyjnego zarzuca naruszenie art. 61 § 1 k.c. oraz art. 235 § 1 i 238 k.s.h., i zmierza do uchylenia tego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kodeks spółek handlowych nie zawiera wprost uregulowań dotyczących dopuszczalności oraz sposobu odwoływania zgromadzeń wspólników. Pominięcie w k.s.h. tej kwestii nie może być traktowane jako regulacja negatywna. W doktrynie przyjmuje się, że zgromadzenia wspólników mogą być odwoływane, brak natomiast zgody co do mechanizmu prawnego takiego odwołania.

Zgodnie z jednym ze stanowisk, odwołanie zgromadzenia może zostać dokonane tylko przez podmiot, który je zwołał, a dodatkowo musi on dokonać tego w takim samym trybie jak wcześniej zwołał zgromadzenie. W przypadku gdy zastosowanie do odwołania takiego samego sposobu, w jaki ogłoszono zwołanie zgromadzenia, jest niemożliwe, wówczas należy dopuścić także ewentualność jego odwołania za pomocą tych środków, które zapewnią uzyskanie przez wspólników czy akcjonariuszy tej informacji.

Według innego, bardziej restryktywnego stanowiska odnośnie odwoływania zgromadzeń, zwołanie zgromadzenia przez spółkę stanowi złożenie przez nią oświadczenia woli. Oświadczenie woli może zostać odwołane tylko w trybie uregulowanym w art. 61 zd. 2 k.c. Odwołanie powinno więc po pierwsze dotrzeć do adresata jednocześnie lub wcześniej od oświadczenia o zwołaniu zgromadzenia, a drugie odwołanie jest możliwe jedynie za zgodą adresata, jeżeli dotarło już do niego oświadczenie o zwołaniu zgromadzenia.

Skarżący w skardze kasacyjnej, upatrując naruszenia przytoczonych przepisów, odwołuje się, jednakże bezzasadnie, do drugiego z przedstawionych poglądów. Pomija bowiem występującą niemożliwość odbycia walnego zgromadzenia w oznaczonym terminie i miejscu, tj. lokalu, w którym znajdowało się biuro spółki, z uwagi na zablokowane drzwi. Przyjmując, że odwołanie zawiadomienia jest czynnością prawną w rozumieniu art. 61 k.c., to brak zgody skarżącego na przesunięcie terminu zgromadzenia w sytuacji, gdy sam blokował wejścia do lokalu, w którym miało się ono odbyć, należy ocenić jako nadużycie prawa. Takie działanie skarżącego nie korzysta, jak tego chciałby, z ochrony (art. 5 k.c.).

Z tych przyczyn orzeczono, jak w wyroku.